

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fől-szólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A vidék hirlapirói.

Pécs, 1897. január 12

(S.) Mikor az időszaki sajtó még zsenge korát élte, mikor szavának még alig volt több hatalma a gyermek gagyogásánál, az ujság beérte kevéssel is. Untig elég volt, ha szerkesztője heti néhány órát szentelt neki, azokat a bizonyos szabad pillanatok, melyekre már különben az unalom tartott volna igényt.

De azóta nagyot fordult a világ, óriási mérveket öltött a haladás. A hajdani szerény ujságocskák átváltak nagy lapokká; a sajtó, felszabadítva a gyámkodás, a cenzúra nyüge alól, kinötte magát világhatalommá. És amint nagyobbodott terjedelemben és presztizsben, úgy nagyobbodott követeléseiben és azokkal szemben, kik szolgálják. Az a hetedik nagyhatalom, mely egyenranguan beleszól az európai koncertbe, ma már nem elégszik meg azzal, hogy katonái, a toll harcosai, csak órákon keresztül álljanak szolgálatában.

Marapság az ujság sokat követel magának. Nem a közönségtől, melynek oly sokat és annyifélet nyújt, nem a társadalomtól, melynek jóléte, haladása törekvéseinek, küzdelmeinek jelszava; de sokat követel azoktól, kik a toll ékesszólásával, tudásukkal, világtapasztalatukkal a sajtó szolgálatába szegődtek.

A hirlapírás szép hivatás, de idegrentó. A szerkesztőségi íróasztal mellett az agyvelő rendszerint gyorsabban kopik és az ujságírók többnyire korábban vénülnek meg, hamarabb kidőlnek, mint más halandók. Igen, hogy saját életük mellett folyton a másokéba is egy egy szakaszt élnek át, beleképzelvén magukat azon emberek helyzetébe, a kirkól irnak, gondolkozásukba, világfelfogásukba; behatolván lelkük mélyébe.

Az ujságíró intenzív életében, mely folytonos izgatottságban tartja, de nyugalmas percekben alig részesíti, nem csoda, ha gyorsan fogy az ereje és idő előtt eljön a nap, mikor lázas keze fáradtan ejti le a tollat.

Azt a tollat, mely nemcsak kenyér-adója volt, de sokkal több. Azt a tollat, melyet fegyvernek használt a közjóért vívott szellemi harcban. Azt a tollat, mely dicsőített mindent, ami nemes, és korbácsolta azt, ami alávaló. Azt a tollat, mely ragyogóan lefestette a szépséget és komor színekkel ecsetelte a nyomoruságot. Azt a tollat, mely annyi embernek okulást vagy gyönyörűséget szerzett. Azt a tollat, melylyel naponként és éjjelenként annyi órán keresztül szántotta a betűket, sokkal inkább a társadalom érdekében, mintsem a saját javáért.

Hisz a földi javakat a sors nálunk

még ugyancsak szűken méri az ujságírónak. Nem úgy, mint a gazdag nyugoti államokban, hol a penna tiszteletdíjából nemcsak kenyérre, hanem kalácsra is telik. Ámde Frankonban is a valódi „bohémien“, kereszen bármennyit, ép oly kevéssé tud valamit félrerakni, mint a mi író embereink, akik sok mindent megtanulhattak, de a takarékoskosságot nem. Mindenkor nem tud számolni; talán jobb is — a muzsájának.

Szegény hirlapíró te, ha majd a betegség, az aggkor, a munkaképtelenség nem enged többé az íróasztalhoz: mi lesz belőled? Vagyonod nincs, nem volt módodban összegyűjteni. Ki fog majd gondozni tehetetlenségében? s ha meghalsz: ki ad majd kenyeret hátrahagyott hitvestársadnak, árvádnak? Vajjon a lap, melynek kötelekébe tartoztál?, a melynek megjelenése talán amugy is csak áldozatok árán biztosítható . . . Vagy a társadalom, a melynek javáért vitted küzdelemben összes szellemi erődet?

Segíts magadon, hogy az Isten megsegítsen. Egyszerű, de nagy igazság ez; az ujságírónak is szól, aki jövőjét, sorsát, családját biztosítani akarja. Persze csak úgy lehet ez, ha szövetkezik kartársaival, ha mindnyájan összetömörülnek hatalmas testületté, mely bírja mindazt, a mire az egyén egymaga képtelen.

A fővárosi hirlapírók már rég meg-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Tanultam egy kis kozmetikát . . .

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
(Vége.)

Mennyire sajnáltam, mikor előljárásgom más városba helyeztet s nélkülözni kellett a kört, melynek áldást hozó melegében oly édes örömet sütkérezem.

Néhány év múlva ismét találkoztunk. Az asszony szép volt, mint előbb. Boldog volt és megelégedett. Derűs mosoly játszadozott ajkain. Férje szerette, mint az első napon.

Kérdeztem tőle, vajjon Bloom de Ninon-t használ e? Korántsem. Midőn az örökké bájos Ninon de l'Enclos asszonytól hetven éves korában kérdezték, milyen szépítő-szerrel tartotta fenn mind mai napig arcbőre üdeségét. „Ó, igen, nekem is van szépítő-szerem — mondá a nők örök ideálja — a tiszta víz!“

Etel mindig csinosan öltözködött. Lehetetlen színeket soha nem válogatott össze. A divat követésében is megőrizte egyéniségét és önismeretét. A hálóköntös, papucs és a lomposság legnagyobb ellensége a szerelemnek, szokta volt mondani.

A ráncok késtek. Egy angol orvos egy sovány, ráncos bőrű asszonynak e két szóból álló rendelést adta: „Hizzék meg!“ A rán-

cosodás, mondá nekem a comme il faut asszony, a szem fárasztásával és elhanyagolásával kezdődik. A sok szépítő szer, rossz világítás, mind ártalmasak a szemnek, mely összehúzódik, s körül a ráncok művészi rendezete keletkezik. Tíz nő közül kilenc az arcával beszél. Homlokukat összeráncolják, szemeket meresztik a helyett, hogy a megfelelő mellékneveket és határozókat használják. Kissé több nyelvtant és kevesebb arc-fintoritást beszéd közben, mélyen tisztelt hölgyeim, — és a ráncok nem fognak megjelenni. A képmutatás a homlok vízszintes ráncában, az álnokság a száj szögleteiben mutatkozik. Az ajkszélek harapdalása is ráncokat alkot.

Fiatallányoknak, kik öreg korukban is meg akarják tartani sima arcukat, azt ajánlom, hogy soha se menjenek napra széles peremű kalap nélkül, ne dolgozzanak este szemrontó munkákon, használjanak lámpa- vagy szemernyőket és hunyják be szemüket a kápráztató világosság elől . . . A kis menyecske megelőzte a modern asszony breviumát.

Mikor szép kezeit dicsértem, azt felelte, hogy szép keze nem mindenkinek lehet, ez átöröklés; (Lásd „Átöröklés problémája“ Irta X. Y. Kapható szerzőnél. Ára 50 kr.) de jól ápolt keze mindenkinek lehet. A kézmosáshoz használt víz ne legyen tulságosan hideg; kis korpá vagy méz elősegíti a bőr puhaságát. A bőr ripacsossága ellen a lano-

lin jó szer. Szagtalanítás céljából 50 gramm lanolinhez egy tized gramm vanilliat és egy csepp rózsá-olajat adnak. A körömápolás is könnyű dolog. Már a gyermeknél naponta reggel, este gondosan le kell nyomni a köröm alsó részén levő bőrt, hogy szép félkör alakban környezze a körömöt s eltűnjék a fehér félhold is. Nem szabad elmulasztani a gyermeknél a köröm kefézését és csiszolását. A köröm felső végénél támadó keményedéseket úgy távolítjuk el, ha vazelines gyolcsot teszünk rá s arra keztyűs ujjat húzunk. Nem illik hosszú körömököt növeszteni.

A nők járását bírálgtam. Azt tapasztaljuk, mondám, hogy a nők többnyire sokkal gyorsabban járnak, hogysem járásuk kecses volna. A magas nők járása laesabb, mint az alacsony növésűeké, a kik gyorsasággal igyekeznek pótolni amazoknak hosszú lépéseit. Sokan csupa idegességből és izgatottságból úgy mennek az utcán, hogy mindkét könyökük, vállaik, csipőik lépésenkint mozdulnak. (Ringanak, mondják a regényírók.) Némelyek járása leirhatatlan. Ha a hóba lépnek, hol lábuk nyoma megmarad, kacsaszerű tipegést tüntetnek föl. Mi is az ön járásának titka, nagyságos asszonyom?

Nekem nincs titkom, felelé. Csak arra emlékezem, hogy gyermekkoromban anyám mindig figyelmeztetett, hogy lábujjaimat tartsam kifelé, ne befelé fordítva, vagy egyenesen. A térd tehát egyenesen áll és a láb-szár egyszerre mozdul. Mellemet, államat

valósították ezt az eszmét. És élvezik azt a sok előnyt, mit csak a szövetkezés képes nyújtani.

Az „Otthon“, meg az ujonnan alakult „Budapesti Ujságírók Egylete“, sikeresen megvédheti a hírlapírók érdekeit, meg erkölcsi reputációját, nemcsak kifelé, a társadalom különböző tényezőivel szemben, hanem megvédheti azok ellen is, kik méltatlanok arra, hogy az írói tollat forgassák. A „Hírlapírók nyugdíjintézete“ tőkájének gyarapításához pedig hozzájárulnak nemcsak a hírlapírók maguk, hanem adózik neki a művészet s a társadalom is, ilyformán leróva hálás elismerését a támogatásért, melyben a sajtó emberei hathatósan részesítik.

A jó példán okulva szövetkeznek most a vidéki hírlapírók is. Nem együtt a fővárosiakkal, hisz céljaik sem lehetnek mindenben egyformák. A vidéken elszórt hírlapírók nem óhajthatnak egyetlen társas-kört alakítani, hol szórakozást találjanak, de igenis biztosítani óhajtják saját jövőjüket és a hozzátartozóikét. Főcél tehát a nyugdíjintézet, mely támogathatja betegsége vagy rokkantsága esetében, mely elláthatja özvegyét, árváit. És remélhető, hogy ezen célok elérésében támogatni fogja a vidéki hírlapírókat a vidéki társadalom ép annyi áldozatkészséggel, mint támogatja a fővárosi társasága a fővárosi írókat. Szini előadást, bált, estélyt ép úgy lehet rendezni a vidéken, mint a fővárosban, és akik hozzájárulnak a vidéki hírlapírók nyugdíjalapjának gyarapításához: csak köteles hálát rónak le azokkal szemben, kik az ő gyönyörködésük végett fáradoznak estel-lelket emésztő munkában.

*** Főispáncsináló gyűlés.** A cím után itélve minisztertanácsi ülésről fog az olvasó tudósítást várni, mert eddig csak az ilyen ülésekben volt szokás főispánokat csinálni; pedig itt csak Baranyavármegye bi-

magasan tartom és elvből sohasem sietek, de mivel nagyokat lépek, utólérem a tipegőket.

Hát még a kezekkel hogyan bánnak önök, asszonyom? Kérdém. Sajátságos, hogy e legügyesebb és legnélkülözhetetlenebb tag mintha legalkalmatlanabb volna. Egyenesen lelógatják, vagy elől összekulcsolják, pedig ez nem elegáns; könyökkel a csipőre támaszkodnak, pedig ez Finum Ruzsira, vagy a Piros bugyelláris szép birónéjára emlékeztet. Legtanácsosabb — mondá ő — valamit a kézben tartani, napernyőt, legyezőt, vagy muffocskát, a mi azután lehetetlenné teszi a kéz használatát.

Sokat tanultam még én e szellemes hölgytől, de nem untathatom tovább önöket, mélyen tisztelt hölgyeim, mert még kérdőre vonhatnának, mi joggal avatkozom én az önök boudoir titkaiba. De mikor oly szívesen látom önöket mélyen tisztelt hölgyeim, szépeknek, elegánsoknak és oly jó barátjuk vagyok, megbocsáthatják ezt az indiszkreciót.

Tüzes aszkéta, Savonarola, szépen kérlek, ne vedd a máglya lángjai közé az én kis könyvemet! Hasztalan fenekedel! Ő tetszik nekem! Természettörvény végzetes ségével uralkodik e szívek fölött. Többnyire mindnyájunk boldogságának, vagy tragikumának a forrása. Nem igaz a régi angol mondás: „Beauty is only skin-deep.“ (A szépség csak felületes dolog.) Vénusz egykor leverte Minervát. Leveri ma is. A régi

zottsági tagjainak egy szerény — nem ugyan törekvéseire nézve, hanem a résztvevők számát tekintve szerény — gyűléséről van szó, melyen a megyei közgyűlés után mintegy negyvenen résztvettek s tanácskoztak, — ugyan miről is tanácskozhattak volna egyébről, mint a tündetőleg szeretett alispánnak főispánná való előmozdításáról. Az a kis csoport, a mely uton-utfélen, akár van rá indokolt alkalom, akár nincs, csaknem kihívó dással iparkodik az ebben nem is kételkedő világnak kimutatni, hogy „csak azért is“ szereti Szily alispánt, már akkor konferenciázott, mikor először vált biztossá, hogy Kardos távozik a főispáni székéből s megállapította a taktikát, a mely Szily főispánsága érdekében kifejtendő lesz.

Erre legbiztosabb módnak látszott a kormányt a vármegye közönségének egyhangú óhajtsával presszionálni a kinevezésnél, csak-hogy ennek az egyhangú óhajtsának valami impozáns tüntetésben kellett volna nyilvánulnia, hogy odafönn is észrevegyék. A saját dolgában mindenki elfogult s azért azt hitték, hogy ha Szily László komolyan kijelenti, miszerint más főispán kinevezése esetén lemond az alispánságról, az egész vármegye hanyatt esik ijedtében és rögtön megcsinálja a várt egyhangú tüntetést, kikiáltván az alispánt főispánná.

Az alispán tehát elmondta fünek-fának, hiesztelte a legkomolyabban hivatalban, kasszinóban, magánkörben, sőt bizalmasan tudtára adatta a kormánynak is, hogy Kardos távozása után más főispán alatt nem szolgálja tovább a vármegyét s ezt a visszavonhatatlan alispáni elhatározást mint már bevégzett sajátos ténytet konstatálta az alispán hivatalos ujságja is, a mikor Mándi Samu első ízben akarta a vármegyét mozgósítani. A várt hatás azonban csodálatos módon elmaradt, a vármegye nem mozdult meg.

Erre következett aztán a mohácsi deputáció, a melynek eszméje a mohácsi kórház felavatásán fogamzott meg, a hol Szily személyes megjelenése hódította meg a kedélyeket s lelkesítette ennek a „vitam et sanguinem“-féle elhatározásnak a keresztülvitelére. Tagadásba vették ugyan akkor azt az értesülésünket, a mely annak a deputációnak a kormánynál aratott fiaszkójáról tudósított, de a következmények — úgy látszik — mégis nekünk adtak igazat; erre következettünk

hitrege igaz marad minden korban, minden népnél. „Észbontó“, ez a szépség igazi epithetonja. Nos, a ki esztét vesztette egy csábos arc láttára, mit törődik az többé okossággal, szellemmel?

És meg vagyok győződve róla, mélyen tisztelt hölgyeim, hogy önök külső szépségük mellett meg fogják őrizni lelkük szépségeit is, kiművelték és továbbra is fejlesztik azt a gyengéd, fogékony és emelkedett szellemet, azt a művész lelket, azt a csudálatos büvös kedélyt, melynek neve asszonyi szív, mely uralkodik, ha kér és ihlet, és a férfi erő leláncolva hever a gyengédség lábainál. Asszonyi szépség és női szív büvös összhangja a női szépség ideálja.

Te pedig szigorú aszkéta, Fra Girolamo . . . , a mint máglyád tetejéről kéjes érzettel szemléléd a nyaldosó lángokat és az emberi hívságok vásárának hamuját, kiméld meg, kérlek, e könyvemet, nem az én kedvemért, hanem e bájos teremtésekért, kik szívesen hallgatják! Tedd meg ezt még akkor is, ha végül azt a tanácsot adom nekik, miért az apák és férjek sem fognak rám nehezteni, hogy gyémántos fülönfüggőt, kolliért és diadémot minél kevesebbet használjanak, mert csak elhomályosíthatnák a szemek szépségét és tündöklését. „Nem vagyok oly bolond, — mondá nemrégiben Sarah Bernhardt, hogy konkurrenciát csináljak szemeimnek!“ — Jó estét mélyen tisztelt hölgyeim! . . .

legalább abból, hogy a „Pécsi Napló“ alaposan lecáfolta a deputátus urakat helytelen eljárásukért s hogy utóbb Fehérváry Imre bárót, mint kinevezendő új főispánt, a kinek kinevezetése a vármegye közönségéjével találkozik, meg is gratulálta.

Nem hisszük, hogy a tegnapi értekezlet tagjai pártot akarnának ütni akár a kormány ellen Fehérvárynak küszöbön álló kinevezése miatt, akár a vármegye közhangulata ellen, a mely a vármegye hivatalos ujságja szerint ezt a kinevezést örömmel várja: mi lehetett tehát mégis célja a Szily főispánsága érdekében tartott összejövetelüknek? Kiküldték Szily Pongrácot, az alispán fiát és Jeszenszky Ferencet, annak sógorát, hogy puhatolódzsanak a kormánynál, vajjon megtörtént-e már a döntés a főispáni kérdésben, s ha erre tagadó lenne a válasz, akkor elhatározták Szily László kinevezése érdekében monstre-deputációval megostromolni a kormányt; de ezt alig fogadhatják el az illető urak valóságos és komoly célzatának, hiszen tudhatják jól ők is, meg maga az alispán is, hogy az ilyen eljárásnak nem lehet meg a kívánt eredménye.

A vármegye nem erőszakolhatja rá a kormányra, kit küldjön ez bizalmasának a vármegyébe, s azt is nagyon helyesen jegyezte meg a „Pécsi Napló“, a mikor a mohácsi deputációt leszóltta, hogy ha a kormány sulyt kíván helyezni a vármegye véleményére, úgy módjában áll ezt a véleményt megtudakozni deputáció nélkül is. Ebben a kérdésben a nyilvánított véleménynek csak úgy lehet sulya, ha az kormányi felszólításra nyilvánul.

Azok a jó urak ott a tegnapi értekezleten tehát aligha voltak főispáncsinálók, hanem inkább hidverők. Az alispán lemondásával üzött manőver csütörtököt mondott, mert nem bizonyult elég hatályosnak a főispánság megszerzésére, most tehát meg kell menteni a kockára tett alispánságot, s azért kell inszenzirozni az általános megyei tüntetést az alispán mellett, hogy plauzibilissé tétessék a hiesztelt lemondás visszaszívása.

A tegnapi értekezlet tehát aranyhidat akart verni, de nem a visszavonulásra, hanem a hiesztelt visszavonulásból való visszatérésre.

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 12.

Farsangi vásár.

Bakfisáalom: büszke csarnok,
Tele fényvel — jaj be szép!
Benne, mint a méh a kasban,
Zsong a tarka barka nép,
Sima padlón uri dámák
Kényeskedve lejtének;
Áll a vásár — bár nem mondják:
„Tessék, kérem, vegyenek!“

Zenezóra, mint a szellő
Sóhajára a virág,
Villiképek ingadoznak,
Rózsaszintű a világ . . .
Szép leányok, mint az angyal,
És nem elérthetlenség . . .
Jó az Isten, ez a mottó:
„Tessék, kérem, vegyenek!“

Mennyi selyem, mennyi bársony,
Mennyi fényes diadém;
Mennyi virág, mennyi illat
Jégcsapos tél közepén!
. . . Asszonyságok üldölgének,
Csak a nyelvük jár, pereg;
Egy sem mondja (bár szeretné):
„Tessék, kérem, vegyenek!“

Asszonyságok üldölgének,
Mint a pók, oly komolyan . . .

Ott egy néni, nyaka, karja
Szinaranynyal telve van.
Hát a lánya?! Uram Jézus!
Az csak a szép, a remek!
Huncut, a ki nem kap rajta;
„Tessék, kérem, vegye meg!”

Azt a sok bájt a kegyes sors
Nem potyára adta hé!
Jön is már egy délceg ifju,
Tán valami attaché,
Egyet mormol, egyet bókol
Kackiásan a gyerek —
Táncol már a szép kisasszony,
... Tessék, tessék, vegye meg!

Áll a vásár. Mindakettő
Nyerni vél a másikán...
Vallomásban, olvadásban
Semmiképen nincs hiány,
Szóke lányka, barna ifju
Egy a másért lesz beteg,
Néni ajka rángatózik:
„Tessék, tessék, vegye meg!”

Kész a vásár — Muzsikálnak,
Ej, mi a kő, de hamar!
„Holtomiglan — holtodiglan!”
— Jóra várni ki akar?
Kölcsön vett frakk lakzi után
Gazdájához haza megy;
Kezd a mámi ébredezni...
„Tessék, kérem, vegye meg!”

Farsang után szomoruan
Fujdogál a bőjti szél.
Haza került a menyecske,
Vőm uram is külön él,
Hát a háza udvarában.
Mit keres az a sereg?
„... Előszörre, — másodsorra —
Senki többet? — Vegye meg!”

Tóth Béla.

Naptrend 1897. január 13-án.

Naptár: szerda, jan. 13. — Róm. kath.: 40 vt. katoná — Prot: Vidor. — Gör.-kel. (jan. 1.) Ujév. — Zsidó: R.-Chodes 10. — Nap két 7 óra 30 perckor; nyugszik 4 óra 16 perckor. — Hold két délelőtt 11 óra 31 perckor; nyugszik éjjel 2 óra 48 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 752. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék, ködös és borús idő, fagypontról körüli hőmérséklet várható.

Színház: „Blitzweiss Kóbi.”

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését Szily László alispán elnöklete alatt. A szakelőadók jelentései — a pénzügyigazgatóé kivételével — fölolvastatlanul tudomásul vétettek. Egy rakás albizottsági helyet töltöttek be ezután, Koszits főjegyző fölolvastván ugyanis a tavalyi neveket, melyek részben kinevezetteknek, megválasztottaknak, s titkosan megválasztottaknak jelentettek ki. Három jelenlevő megválasztott aztán letette az előírt esküt. A siklósiak kérelme, mely szerint Vókány állomást jövőben Vókány—Siklósnak óhajtják elneveztetni, továbbá, hogy a pályaudvar most már a megnövekedett forgalomhoz képest kibővítettessék és hogy a postaforgalom Villányról ide tereltesse, — az illető helyeken pártolatni fog. 116 kivételes nőstülési engedélyért való kérvény pártolólágg terjesztetik föl a honvédelmi miniszterhez. Különböző adóleírások nagy tömegének elintézése után az ülés dél felé véget ért.

— **(Jutalom.)** Kugler Béla a laskafalui kerület állami anyakönyvvezetője,

hivatalának kiváló rendes kezelése elismerésül a belügyminisztertől 40 frt jutalmat kapott.

— **(Eljegyzés.)** Csiky Imre, kaposvári kir. járásbírósi aljegyző, eljegyezte W. Kohlhammert Rózsikát Bács-Kuláról.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter Prámer Elemér pécsi dohányraktári tisztelet kinevezte ellenőrré a kassai dohányraktárhoz.

— **(A fogyasztási adóhivatal áthelyezése.)** F. hó 14 én (csütörtökön) a városi fogyasztási adóhivatal a városi székház udvari helyiségeiből a Széchenyi-tér 12. szám alá, a Nádassy-féle házba (földszint, balra) költözik át.

— **(Közsadók Baranyában.)** Mint minden évben, úgy az idén is szép munkára vállalt statisztikát terjesztett be Dragonescu Döme pénzügyigazgató, mely felöleli a pénzügyi tárca összes bevételeit úgy Baranyamegye, mint Pécs város területén.

Egyenes adók címén az 1895. év végével maradt hátralék 77.161 frt 58 kr.
Az 1896. évben pótlólag előíratott 4.682 frt 12 kr.
Az 1896-iki előírás kitett 1,794.952 frt 63 kr.

Tehát az összes tartozás kitett 1,876.796 frt 33 krt.
Ebből az összegből különféle címeken leíratott 130.680 frt 06 kr.
Tényleg befizettetett 1,686.593 frt 13 kr.

Tehát az 1896. év végével maradt hátralék 59.523 frt 14 kr.
Vagyis az 1895. évi hátralékhoz képest 17.638 frt 43 krral kevesebb.

Összehasonlítva a f. évi 1,686.593 frt 13 krnyi tényleges befizetést a múlt évi 1,696.457 frt bevétellel, egyenes adók címén tehát a vármegye és Pécs város területén a f. évben 9863 frt 87 krral kevesebb folyt be; a minek oka részben abban rejlik, hogy már a f. évi előírás is 27.502 frt 30 krral kevesebb a múlt évinél.

Hadmentességi díjban az 1895. év végével maradt

hátralék 14.108 frt 06 kr.
Az 1896-iki előírás 45.605 frt 50 kr.

Összesen 59.713 frt 56 kr.
Ebből töröltetett 1.643 frt — kr.
Tényleg befizettetett 42.475 frt 61 kr.

Marad hátralék 15.594 frt 95 kr.

A pénzügyi tárca összes bevételeit az 1896. évről Baranyamegye és Pécs város területén a következő táblázat tünteti föl:

1. Egyenes adókban	2,082.129 frt 82 kr.
2. Hadmentességi díjban	45.765 frt 61 kr.
3. Késedelmi kamatokban	22.906 frt 24 kr.
4. Bor, sör, szeszitaladók, hús- és cukorfogyasztás	644.536 frt 63 kr.
5. Italmérési illetékek	35.793 frt 94 kr.
6. Sörtermelési adó	100.503 frt 43 kr.
7. Szesztermelési adó	33.514 frt 13 kr.
8. Dohányeladásból	947.716 frt 23 kr.
9. Bélyegjövédékből	576.094 frt 28 kr.
10. Jogilletékekből	315.161 frt 17 kr.
11. Díjjövédékek	7.125 frt 56 kr.
12. Só eladásból	108.578 frt 72 kr.

13. Különböző bevételek	5,228 frt 73 kr.
14. Adóhehajtási költségterítmények	1.030 frt 64 kr.
15. Orsz. tanítói nyugdíj	10.008 frt 81 kr.
16. Iparkamarai illeték	4 808 frt 47 kr.
17. Perköltség terítmények	33 frt 14 kr.
18. Szőlődézsma váltság	7 972 frt 14 kr.
19. Birságokból	12.089 frt — kr.

Összesen: 4,957.462 frt 89 kr.

Az 1895. évi összbevétel 5,149.768 frt 30 krt tüntet föl, e szerint az 1896. évi bevétel 192.305 frt 41 krnyi csökkenést mutat, a mi magyarázatát találja abban a körülményben, hogy 1895-ben Frigyes főherceg örökösödési illeték címén egymaga 252.000 frtot fizetett.

Érdekes pontját képezi a statisztikának a különféle leírások oka. A kivetett egyenes adókból leíratott:

a) Tárgyváltás címén	
a megye területén	24.282 frt 99 kr.
Pécs városában	14.782 frt 62 kr.
b) filloxera miatt	
a megye területén	66.639 frt 41 kr.
Pécs városában	10.265 frt 92 kr.
c) jégkár címén	
a megye területén	27.416 frt 85 kr.
d) vízkár címén	
a megye területén	5.332 frt 99 kr.
Pécs városában	88 frt 91 kr.
e) behajthatatlanság címén	
a megye területén	6,947 frt 81 kr.
Pécs városában	10.503 frt 64 kr.

— **(A rendőrséghez bekísért szerető.)** Az indóház-utca egyik házában szemrevaló leányzó teljesíti a konyhahölgyi hivatal terhes viselését, mely terheket, hogy könnyítse, az édes szerelem gyönyöreivel szokta magát vigasztalni esténként, a mosogatás után. Gazdája már többször ott fogott nála egy legényt, a kit aztán ki is utasított a házból. Dacára azonban a szerető továbbra is segített imádottjának a konyhahölgyi terhek viselésében. Tegnap este is be akart a lányhoz jutni, azonban az udvaron egy nagy vadászkutya észrevette s a gazda kezébe szolgáltatva, a ki aztán kikergette a kapu. Majd az ur és urnó elmentek megnézni a Becsteleneket, a színházba. Az ur becsukta a kaput s a kulcsot zsebre dugta. Mikor hazajöttek, kinyitván a kaput, bementek. De az udvaron valami árnyat vettek észre. Nosza az ur se volt rest, előhozta kétcsövű vadászfegyverét s előcitolta a homályból az ott rejtelkedőt. Bizony csak megint a szerető ifju volt az, a ki, hogy mikép jutott be a bezárt kapun a házba s mért rejtelkedett a sötétben, az igen gyanus volt. És az ur vállra vetette a vadászfegyvert s a megcsipett legényt maga előtt bekísérte a rendőrséghez. Ott aztán kivallotta, hogy korán sem akart se gyilkolni, se rabolni, csak éppen akkor nyitotta ki neki egy másik kulccsal a kaput a leányzó, mikor az úr is hazajöttek, s már nem volt ideje máshol meghuznia magát, hát az udvarban akarta bevárni, míg szabad lesz a vásár. S mivel igazolta magát, megmondván lakását és foglalkozását, szabadon is eresztették, de előbb megfogadtatták vele, hogy ezután nem jár a tilosban.

— **(Csőd.)** Pipus Károly, pécsi edény és üvegkereskedő ellen a pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, a csődöt elrendelte. Csődbiztos Bogyay Pongrác, törvényszéki bíró, tömmeoggondnok Kiss József ügyvéd, helyettese pedig Fürst Győző dr. Igénybejelentési határidő február 20.; felszámolási határnap március 4.

— **(Rablóvilág.)** Berkesden ugyan csak felforgatta a közbiztonságot egy pár legény, míg a csendőrség rájuk nem tette a kezét. Valóságos rablóvilágot teremtettek a faluban s áldozatul első sorban Klein Simon szatócsot szemelték ki. Este rátámadtak; lefeszítették a kereskedése vasajtóját és életveszélyes fenyegetések között pálinkát csikartak ki tőle s elvitték nyolcvan krajcár aprópénzét a boltból. Ugyanez éjjel belopózkodtak udvarába s a kamrából 3 zsák búzát elemeivén, azt Fischer Mórnak eladták 7 frtért. Majd újabb áldozatot kerestek maguknak s Rosenspitz Lipóttól elloptak egy pálinkás hordót, melyben tizenhárom liter pálinka volt, mintegy nyolc forint értékben. A pálinkát aztán megitták, az üres hordót pedig visszahagyták az udvaron. A csendőrség végre azonban kinyomozta a jómadarakat Póka János, Bakó Ferenc, Borbás István és Hegedűs József személyében, kik Klein Simont ki akarták rabolni és ellopták tőle a három zsák búzát s kikhez a Rosenspitz kárára elkövetett pálinkalopásban társul szegődtek még Kozári István és Fogaras József is. A rablóknak felcsapott hat legényt átkísérték a pécsváradai járásbíróság börtönébe s azóta Berkesden — akárcsak Fiume mellett a tenger — minden csöndes.

— **(A dárdai polgári egyesület.)** f. hó 10-én tartotta évi rendes közgyűlését, melyre igen szép számban jelentek meg a tagok. E gyűlés egyszersmind tisztújító gyűlés is volt. A tisztviselők egyhangúlag választottak. Elnök lett: Kaltneker Géza, titkár: Retter Rezső, pénztárnok: Gáhl Ferenc. Választmányi tagok: Jilly Viktor szolgabíró, Stefán Péter, Spatsek József, Pin István, Óniring János, Allentz Alajos. Póttagok: Paulay Ede és Schuth József.

— **(A népkonyha újabb bevételei.)** E hó 10-én tartott theaestély jövedelme: 153 frt volt. Felülfizettek Ögróf Pallavicini Edéné 5 frt, özv. Sauska Jenőné 10 frt, Matrokovics Istvánné 1 frt, Haberfeldt 1 frt, Hinka László, Vaniss Sándor, Wiesner Rajmárné, Pivcsik Gyuláné, Klein testvérek egy-egy koronát. Azonkívül Eizer Jánosné 10 frt, Schiller József 5 és Izsepp Ferencné 3 frttal járultak hozzá. Mohácsról egy névtelen adakozó 5 frtot küldött.

— **(Vásár Dombóvárrott.)** Vasárnap tartatott meg Dombóvárrott a vizkereszt országos vásár, mely nem mondható sikerültnek. Nagyban hozzá járult a vásár sikertelenségéhez a napok óta tartó sikos ut, mivel a távolabb lakók e miatt jószágukat, — különösen szarvasmarháikat — nem hajthatták a vásárra, ha csak nem akarták kitenni az utban érhető esetleges szerencsétlenségnek, amennyiben a sikos ut miatt könnyen elcsuszhatnak a szarvasmarha lába — nem lévén mint a lónak lábán a patkó — és ki is törhetik. De másrészt a ruhavásárt sem na-

gyon keresték fel a vevők, minek oka talán abban kereshető, hogy az ünnepek most már elmulottak és a ki télre akart magának ruhafélét vásárolni, az megvette, az ünnepek előtt, így legalább az ünnepek alatt „újba” járhatott. Alighanem így gondolkodhattak az elárusítók is, mivel ők sem valami nagy számban keresték fel a vásárt. Leszámítva, hogy úgy potyogtak az emberek, asszonyok, menyecskék, legények, leányok stb., a sikos ut következtében, mint aratáskor a kékék, egyéb említésre méltó esemény nem történt.

— **(Megdorgált ügyvéd.)** Kantz Adolf dr., mohácsi ügyvéd terjedelmes panaszlevéllel fordult a megyei közigazgatási bizottsághoz, előadván benne sérelmét, mely szerint dacára annak, hogy ő évenként 327 frt egyenes adót fizet, a mely a törvény értelmében diplomájára való tekintettel nála kétszeresen számítandó, a Mohács városi virilistaságból kicsöppent, mert — az ottani előjárók tudják miért — csak 226 frt adó után vették fel őt a jegyzékbe, a hol e szerint ő a 18-ik sorszámot kapta. Egyszer már felszólalt e miatt a szándékos rosszakarat miatt, de az alispán elutasította kérését. Most nagyobb súly gyanánt becsatolja az adóhivatali bizonyítványt, melyből kitűnőleg a bizottság föloldja ugyan az alispáni határozatot és a folyamodót fölvetetni rendeli a virilisták közé, egyben azonban a felebbezésében használt illetlen kifejezések miatt megdorgálja.

— **(Baranyamegye közegészsége)** a lefolyt december hóban — a tiszti főorvos jelentése szerint — valamivel kedvezőbbnek mondható, mint az előző hóban. Leginkább a légzőszervek hurutos bántalmi voltak az uralkodók. A heveny fertőző kórok közül szörványosan előfordultak: a ronsoló toroklob 34 megbetegedési és 10 halálessettel, a hasi hagyma 40 megbetegedési és 5 halálessettel, ezenkívül vérhas 1 esetben, vörheny 6 esetben, kanyaró 3 esetben, hólyagos himlő 15 esetben, a trachoma 3 esetben.

— **(Állatjárványok a megyében.)** Pellérdén a ragadós száj- és körömfájás megszűnt. Ellenben fellépett a sertésvész Baranya-Sellyén. Bogdása és Kis Csány községek sertésállományában, a mohácsi szigetén fekvő Telepi pusztá sertései közt pedig a sertésorbánc pusztit. Ennélfogva a járványos községek területe alispáni rendelettel zár alá vétetett.

— **(Keramikai munkások bálja.)** A pécsi keramikai munkások f. hó 16-án (szombaton) farsangi táncmulatságot rendeznek a Scholtz-féle sörcsarnokban. A bálon a Zsolnaygyári tűzoltózenekar szolgáltatja a zenét s belépti-díj tagoknak 30 kr. nem tagoknak 40 kr. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Körözött postakocsis.)** Kóta József, tolna tamási születésű postakocsis, mint ilyen Budapesten hajotta a postakocsit, de egyszer olyan sebesen, hogy azért a rendőrség elé citálták. Itt a nyakába sóztak egy kis pénzbírságot rendőri kihágás miatt s a tetszésére bízták, hogy vagy lefizeti, vagy letéli a büntetését. Ő azonban egyikhez sem érzett kedvet, hanem bucsut mondva a postakocsinak, odább állt a szép fővárosból. Hogy

hová, azt nem adta senkinek sem tudtára s most körözik, hogy ha valahol feltalálják, leüllessék vele a ráért bűntétést, a mely elől megugrott.

— **(Nyolcan egy ellen.)** Egy berkesdi kocsmában egész csomó legény mulatott a napokban. Ott voltak Simon Pál, ifj. Simon Pál, Vörös Mihály, Simon Ferenc, János Farkas József, Pócskai József és Pócskai János, Vörös Bene István s végül Vég Pál. Ez utóbbi aztán abba a nem épen kellemes helyzetbe került, hogy a támadt verekedés közben a nyolc legény ellene támadt és alaposan összeszurkálták. A csendőrség a vizsgálatot megindította a késelő legények ellen, a kik nyolcan támadtak egy emberre s most nyolcan viselik majd a következményeket is.

— **(A tolonc.)** Valamikor szép, szemrevaló leány lehetett az a szerencsétlen teremtés, a kit most hazatoloncolnak Kaposvárra. Budapesten tartóztatták le, mert — dacára, hogy többször kitiltották a főváros területéről, — mégis visszatért oda és ott a a bűn fertőjében élt. Az éjjel a rendőrség gondjaira volt bízva az elzülött leány és a börtönben töltötte át az éjszakát, ma pedig tovább toloncolták kísérői; haza, a hol szintén csak olyan elhagyatott lesz a tévedt teremtés, mint fenn a nagy Babelben.

— **(Ludlopás.)** Balogh János, kistótfalusi lakostól, a napokban négy darab ludat loptak el, melyek 4 frt 40 krt. értek. A lopásról a siklósi csendőrség értesülvén, a vizsgálatot megindította, de eddig még nem jutott a ludtolvajok nyomába.

— **(Letartóztatott sikkasztó.)** Igert Ödön, siklósi lakostól, Princeshausz János, siklósi lakos 31 frt 50 krajcárt elsikkasztott. A siklósi csendőrség a nyomozást megindítván, az elsikkasztott pénzt egy istállóba elrejtve meg is találta. Talált azonban még mást is a sikkasztó holmija között, mely annak egy régebbi bűnét is napvilágra hozta. Egy jó csomó szivar, meg egy 30 frtról szóló takarékbetét könyv volt a talált dolog, a mire nézve mikor kérdőre vonták, a csapdába jutott legény végre is bevallotta, hogy Wagner Jakab, siklósi lakostól, lopta a szivarokat s a 30 frtra menő összeget is apródonként lopogatta el ugyancsak Wagner Jakab pénzszerényéből, mikor ott lakott nála. Most a bíróság végez vele, mert ügyét a csendőrség oda tette át.

— **(Hatásköri tullépés.)** Még a mult évi november hóban történt, hogy több drávpalkonyai urbéres megbízta a délnémet hajózási társaságot nagyobb mennyiségű tűzfának a szállításával, a mit ez az „August” nevű hajóján eszközölt is. 211 jó öl fa volt a hajón, a mely pontosan megérkezett a kijelölt helyre; azonban a hajó kapitánya nem volt hajlandó a fát addig kiszolgáltatni az urbéreseknek, a mig az előre nem látott 270 frt fuvardíjat, a mit a társaságnak kellett előlegezni a fának az erdőtől a hajóig való szállításaért, ki nem egyenliti. Az atyafiak erről tudni sem akartak, a hajós kapitány pedig várakozó álláspontra helyezkedett s 23 napig rostokolt a Dráva-partján várva, hátha megmondolják magukat a jó falusiak s fizetnek, mint a köles. De biz' ez nem történt,

hanem történt helyette más. Az atyafiaknak szükségük lévén a fára, panaszra mentek a siklósi főszolgabíróhoz, Krasznay Mihályhoz, a kinek tanácsára a kapitány által követelt 270 frtot birói letétbe helyezték, a miről a nyugtát fölmutatva, a főbíró a legszigorubb következmények terhe alatt meghagyta a hajó kapitányának, hogy most már az atyafiak jogos és kétségtelen tulajdonát haladéktalanul szolgáltatassa ki, a mit ha nem teljesítene, karhatalommal fogja erre szorítani. A kapitány engedelmeskedett, kirakatta a fát, maga pedig vigan elhajókázott 23 nap óta be nem fűtött gőzösén újabb üzletet keresni, ha csak azóta valahol be nem fagyott hajójával. Most kezdődik azonban a dolog komikusabb része. A délnémet hajóstársaság a fuvardíj, 23 napi veszteglés címén egy 976 frtos számlát küld be a vármegyéhez — kifizetés, illetve a főszolgabíró marasztalása végett. A közgazgatási bizottság konstataulta, hogy Krasznay főszolgabíró ebben az esetben túllépte hatáskörét; azonban őt marasztalni nincs módjában, miért is a Délnémet hajózási társaságot ebbeli igényével a törvény rendes útjára utasítja. Ha így tett volna a főszolgabíró az atyafiak igényeivel szemben is, ma nem állana ott, hogy a 976 frtot s még az esetleges per költségeit is rajta keressék.

— **(Ellopott méhek.)** Marschal György, berkesdi lakosnak a méheséből egy szép napra virradóra ismeretlen tettesek egy kas méhet elemeltek. A meglopott gazda — kinek kára nyolc forintot tesz ki — jelentést

tett a lopásról a szederkényi csendőrségnek s ott meg is indult a nyomozás a méhtolvajok kézrekerítése végett, eddig azonban sikertelenül.

— **(Disznóhusra éheztek.)** Gróf József, siklósi lakos kamrájából a napokban vagy tizennégy forint áru sertéshus eltűnt. A kamrában tolvajok jártak s ezek emelték el a húst, bizonyára nem azért, hogy eltegyék emlékül, hanem hogy egy kis potya étkezést rögtönözzenek belőle. A siklósi csendőrség épen ezért keresheti is a tolvajokat; lehet, hogy nyomukba jut — mert hiszen a derék kakastollas legények előtt száz eset közül kilencvenkilencben nem tud kellőleg elbujni a tolvaj, hogy ki ne nyomozzák — de a lopott húst bajosan fogják megtalálni. Legfelebb a tolvajoknak mondhatják, hogy „vállják egészségükre“ a lopott sertéshusból készült potya vacsora.

— **(Hadjötelessék kerestetnek.)** A folyó évi sorozásra előállítandó hadjövetelessék között, kik 1876. 1875. és 1874. évben születtek, megyénk szentlőrinci szolgabírói járásában van egy csomó ismeretlen tartozkodású. Ezek Fent Antal, Kerpaics Mihály, Török Imre, Györi József, Vajda József, Bogán Mihály, Bogdán György, Czukor János, Gancz János, Kalányos Vendel, Kalányos Márton, Pap Mihály, Pap József, Vajda József, Bogdán Antal, Balog György, Kalányos Ferenc, Petrovics János, Kovács Antal, Tóth János, Kovács Mátyás, Bója János, Melher József, Kári József, Jernovics Lajos, Adorján

István, Borbás Péter, Kumló Mihály, Rác Pál, Tóth Vendel, Nagy József, Valányi János, Dezee András, Nagy Ferenc, Györi József, Kaszanici József, Kovács György, Schvercz József, Pintér György, Tóth Ádám, Matrucs János, Reisz Sándor, Panka József, Henessy Mihály, Stoján Ádám, Fojtik János, Böröc István, Panka József, Rusnyák István, Kertész Mihály, Szabó József, Varga Mihály, Petrovics János, Rausek Gyula György, Szűcs István, Varga János, Bóka János, Jäger Imre, Kokas György, Kovács István, Hegedüs János, Bán László, Kecskés József, Kovács Antal, Horváth Vendel, Kalányos János, Kalányos József, Hegyesi József, Szabó György, Kriger János, Barka István, Halász János, Bosa Imre, Soós Péter, Gyurcsik József, Balog György, Szabó György, Pap József, a kik tartózkodási helyének most az egész országban leendő puhatólását rendelte el a szentlőrinci szolgabírói hivatal.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	fele 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz. *)	gyors	" " 8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz. **)	vegyes	" " 8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy	" " 9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz. ***)	vegyes	" d. u. 2 " 44 "
Brood	" 1906. sz. ***)	személy	" " 4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	" " 6 " 37 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

Egyébként nem is tudom, hogy valóságos grófné volt-e, mert nem igen nézett ki belőle az arisztokrata-asszony.

— Azt gondolja talán, hogy a hölgy kalandor nő volt.

— Nem egészen, hanem annyit bizonyosra veszek, hogy nem volt igazi főrangú asszony. Lehetséges, hogy tévedtem, mert az orosz arisztokrata nők sokszor csalódásba ejtik az embert tullecentrikus voltukkal.

Hanem annyi tény, hogy nagyon gazdagnak kellett lennie, mert a pénznek nála nem volt értéke. En a kalapokért, amiket nálam rendelt, mindig kétszeres árat számítottam és sohasem volt semmi ellenvetése, sőt még olcsónak is találta.

— Beszéljen inkább az eltűnt munkásleányról valamit — szakította félbe fecsegését a vizagálóbíró.

— Auguste-ot gondolja? Na, miatta éppen nem fáj a fejem.

— Tehát nem hiszi, hogy szerencsétlenség érte?

— Ugyan, hova beszél a vizagálóbíró ur! Szerencsétlenség! Szó sincs róla. Bizonyosan gazdag pártfogót fogott magának és most a mézeshetek gyönyörűségeit élvezi.

— Honnét tudja ezt? — kérdezte szigorú hangon Francastel.

— Nem mondta éppen nekem, de felteszem róla.

— Éppen ön említette az első kihallgatás alkalmával, hogy nagyon tisztességes leánynak ismerte.

— Tisztességes. Persze persze. Hat minden leány a tisztességesen kezdi a karrierjét. Mindaddig becsületesek maradnak, amíg erényüket jó áron nem értékesíthetik. Ez már pedig így van vizagálóbíró ur.

VI.

A vizagálóbíró megszakítás nélkül hallgatta végig a gróf nyilatkozatát, csak néha-néha váltott irnokával egy lopott pillantást, ami kifejezte, hogy nem igen hisz Borodino szavainak őszinteségében.

Miközben Francastel a kihallgatást teljesítette, többször megsimogatta kecskeszakállát s a megállapított jelre az irnok föl hagyott az irással. A beszélgetés jegyzőkönyvbe nem lett véve, tehát csak egyszerű beszélgetésszámba ment.

A fiatal hölgy magatartása még mindig érthetetlen volt. Mozdulatlanul ült székén, mintha faragott márványdarab volna s arca teljes közönyösséget árult el. Nagy szemével hiába próbálkoztak találkozni: a bíró és tollnoka, egyszer sem tekintett rájuk, akárcsak az álmok világába kalandoznék a lelke. Persze a francia nyelven folytatott beszélgetés már csak azért sem érdekelhette, mert nagybátyja vallomása szerint egy szót sem értett az egészből.

— Látom, hogy a tervem nem ér semmit — szökt hirtelen közbe a vizagálóbíró. Le kell tehát mondanom arról, hogy a kisasszonyt kihallgassam. Igazán nincs

Jegygyűrűk Nász és Menyasszonyi ajándékoknak alkalmas tárgyakban óriás-szép raktárt mindenféle kül- és belföldi ékszerekben u. m. brilliánt fülbevalók, karkötők, gyűrűk, haj-, mell- és nyakékek, továbbá a legfinomabb arany női-órák és láncokban eredeti gyári árak mellett található Schönvald Imre ékszerésznél, Pécsen király- (fő) utca, a Hattyu épületben.

Farsangi naptár.

Január 16-án: Villányi ifjuság bálja. — Kaposvári 12r. nőegylet bálja. — A pécsi Polgári Kaszinó első táncestélye. — Siklósi iparosok Olvasókörének táncestélye. — Mohácsi hadastyánok bálja. — Pécsi keramikai munkások bálja a Scholtz-féle sörházban.

Január 28-án Vendéglősök bálja a Vigadóban.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyző-egylet bálja a Scholtz-féle sörházban.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz-féle sörházban. — A „Pécsi Torna-Egyesület” bálja a Vigadóban.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 11-én.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Harmadszori felolvasásban elfogadták a marhasóról, a közösgyi póthitelről és a vicinálisokról szóló törvényjavaslatokat.

Következett a költségvetés tárgyalása.

Hegedűs Sándor, a pénzügyi bizottság előadója elfogadásra ajánlja a költségvetést, mert a növekedő kiadások arányosak a szaporodó jövedelemmel.

Horánszky Nándor rá mutat a nemzet kizsákmányolásának törvényen kívüli állapotára. A korhadat parlamenti viszonyok napjait éljük, így tehát komoly költségvetési vitának semmi célja, semmi haszna nincs. Pártja nevében kijelenti, hogy a költségvetést általánosságban, sem részleteiben nem fogadja el.

Polonyi Géza elmondja, hogy a kormánynak szüksége volt arra a nagy többségre, mely elad bennünket Ausztriának, ezért kellett a választási atrocitások. A további rossztól majd csak a magyarok istene fog bennünket megvédeni. A költségvetést elveti.

Kossuth Ferenc kijelenti, hogy ő és pártja nem szavaz meg semmiféle költségvetést hatvanhetes alapon álló kormánynak. Ha a parlament törvénytelen eszközökkel is alakult, az ellenzéknek kötelessége továbbra is itt a Házban küzdeni és legalább is a kormányt ellenőrizni. Kiadásaink óriásilag növekednek. Két ország egy uralkodó alatt csakis kölcsönös rokonszenv mellett állhat fenn, de mi Ausztriával határozottan ellentétes irányban élünk, már csak érdekeink ellentétességénél fogva is. Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint a költségvetési javaslatot már általánosságban is elvetni kívánja.

Arányi Miksa, kormánypárti szónok tartotta ezután szűzbeszédét, védelmébe véve a kormányt és a költségvetést.

Buzáth Ferenc néppárti elveti a költségvetést már csak a kormány egyházpolitikája és álliberálizmusa miatt is.

TÁVIRATOK.

— **A nemzeti párt passzivitása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nemzeti pártkörben Hodossy Imre elnöklete alatt tegnapi tartott értekezleten Horánszky indítványára kimondotta a párt, hogy miután az ország parlamentarizmusa elvesztette komoly jellegét, a nemzeti párt nem fog résztvenni a költségvetési vitában s csak annak kijelentésére szoritkozik, hogy a költségvetést nem fogadja el.

— **Operett bíraskodás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház nyolcadik bíráló bizottsága Fest Lajos elnöklete alatt Lukács László pénzügyminiszter egri mandátumát, a harmadik bíráló bizottság pedig Dokus Ernő elnöklete alatt Emmér Kornél nagyszombati mandátumát végleg igazolta.

— **A dob-utcai gyilkosság-hoz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A dob-utcai ismeretlen gyilkos szeretőjét ma letartóztatta a rendőrség.

— **Iparkamarák reformja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A

ezuttal szerencsém. Néma is, műveletlen is, ez sok egy kicsit. Mit mondanak az orvosai, van reménység, hogy kigyógyul?

— Igen, idővel nem lehetetlen. Lehetséges, hogy nagyfokú felindulás, vagy lelki rázkódtatás visszaadja neki a beszélőképességet.

— Tényleg — jegyezte meg félhalkan Francastel, aki úgy látszik a további teendők felett gondolkodott.

— Az orvosok azt mondják, de én kételkedem a véleményük helyességében.

— Mindenesetre kísérletet lehetne tenni. Hanem most majd a többi tanut veszem sorra, akit önnel és hugával szembesíteni akarok.

— Előreláthatólag nem Vitrac urról van szó, aki már ismer bennünket?

— Ót majd csak később hallgatom ki. Előbb a divatárus-asszonyra vagyok kíváncsi, ismeri-e a kis-asszonyt?

— Biztos vagyok benne, hogy nem.

— Mindenesetre megkísértem.

A vizsgálóbíró egy intésére Grisaille kiment s egy magas, erős testalkatú, tulcifrán öltözött asszonyt vezetett be. Olyan tulmodern kalap volt a fején, hogy a kirakatában is feltűnést keltett volna vele. Valamikor szép lehetett, de az idő felkaparta arcórét.

Tulságosan elfogultnak éppen nem volt mondható, mert a komikus hajlongások befejezése után, anélkül, hogy engedelmet kért volna, leült az egyik karosszékre, várva, míg megszólítják.

— Nézze meg ezt az urat — fordult hozzá Francastel, Borodinóra mutatva s ugyanakkor a tintatartóba

mártotta tollát, hogy irnokát figyelemztesse a jegyzőkönyv tovább vezetésére.

Cortuis asszony végigmustrálta a grófot, aztán határozott hangon mondta:

— Ma látom először.

— Helyes. És most tekintsen a kisasszonyra.

Heléne nyugodtan állta ki a próbát, mely hosszabb ideig tartott, mint a grófnál.

— Meglepően hasonlít Iréne grófnéhoz — csodálkozott a divatárus-asszony.

— De nem ő az.

— Semmiesetre sem.

— És nem ismeri ezt a hölgyet?

— Nem. Lehet, hogy a két nőt összetévesztették, de esküdni merek, hogy nem azonos a grófnéval.

— Ez világosan és érthetően volt mondva — szolt közbe sugva Borodinó.

— És most beszélje el asszonyom — folytatta a vizsgálóbíró, mit tud Iréne grófnéról?

— Annyit, mintha semmit sem tudnék. Kétszer volt az üzletemben, mindig hintón jött. Két pompás ló volt a Landauer elé fogva.

— Franciául beszélt?

— Olyan jól, akárcsak magam la. Hanem valami külföldies íz mégis volt a kiejtésében.

— Mintha...

— Nem merem bizonyosan állítani, hogy milyen nemzet nyelvére hasonlított a hangsúlyozása, hanem annyi bizonyos, hogy németre vagy angolra nem. A végén úgy megnyomta a szót, mintha oroszno volna.

kereskedelmi miniszteriumban végleg elhatározták a kereskedelmi és iparkamaráknak még Barosstól kezdeményezett reformját, melynek főelve: a kisiparosok és a munkások képviseltetése.

— **Az új bünvádi eljárás életbeléptetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az igazságügyminiszter által egybehívott szaktanácskozmány tegnap tárgyalta a bünvádi eljárás életbeléptetéséről szóló törvényjavaslatot, ma délután pedig a sajtóügyi eljárásról készült törvénytervezetet tárgyalja.

— **Szénegázmérgezés a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Huba-utca 5. szám alatt gondatlanságból eredő szénegázmérgezés történt, melynek áldozatai, Schmilek Mihály és két tagból álló családja, a halállal vívódnak.

— **Lueger betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lueger, a híres bécsi antiszemita vezér, ki már régebben csuzos bántalmakban szenved, komolyan megbetegedett s mint Bécsből jelentik, állapota ismét rosszabbra fordult.

— **A tőzsde reformja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tőzsdeankett tegnap délután Dániel miniszter elnöke alatt folytatta tárgyalásait s a terményhatáridő-üzlet megengedhetőségéről tanácskozott.

NYILT-TER+

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Egy jó házból való fiu
fűszer üzletben

tanulóul

felvétetik.

Czim a kiadóhivatalban.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme
Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás)
rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Sömör gyógyítása.

A száraz, nedvező pikkelyes sömört (dobrocot) és a velük járó türethetetlen **viszketegséget** biztosan gyógyítja — még azokon is, a kik eddig sehol sem tudtak meggyógyulni — **Hebra dr. sömör-halál** (flechten-tod) nevű szere. Alkalmazása külső és ártalmatlan. Ára 6 fit. Az árnak pénzben vagy levélbélyegben való beküldése után vám- és portófizetés nélkül küldi a **St. Marie-Droguerie Danzig** (Németországban.)

A Pécsi Nemzeti színházban
SALVINI híres olasz színtársulata
által előadandó szindarabok u. m.

Shakespeare-től Hamlet, Othello, Romeo és Julia, Velencei Kalmár, Makrancos hölgy az eredeti kiadás után fordítva magyar és német nyelven már most kaphatók

Günsberger Lajos,

könyvkereskedésében

Pécsen, Ferenciek-utca 4 szám.

5982. sz.

tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a Bonyhádi takarékpénztár végrehajthatónak Tóth Fülöp eger szegi lakos végrehajtást szenvedő elleni 3350 frt tőkekövetelés és járulékaikajranti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő Szászváron és határában fekvő a szászvári 167. sz. tjkvben felvett 2142. hrsz. 162. sz. vizimalom mint felülépitményre és 2277., 2674. hrsz. ingatlanok haszonélvezetére 1011 frt és az u. o. 199. sz. tjkvben felvett. A 4688. hrsz. szőlőből Tóth Fülöpöt illető 2/3 részre 520 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1897. évi február 18. n. d. e. 10 órakor Szászváron a községi házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 101 frt 10 krt, és 52 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Sásdon, 1896 évi november hó 20. án. A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Warga Jenő

kir. aljárásbíró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzáva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzler fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

MEGÉRKÉZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.